

Kora tavaszi keszegezés a Rábán:

Szerző Ullrich Ferdinánd
2006. március 23.
Utolsó frissítés 2006. szeptember 20.

Kora tavaszi keszegezés a Rábán, avagy a vendégkönyvben leírt kérdésre (Lentus) reagálva: Mihelyt annyira melegszik az idő, hogy olvadni kezd a magasabban fekvő részeken a hó, elkezd folyamatosan jönni a Rábán a hólé, ami kissé megemeli de nem zavarosítja be a vizet, viszont nagyon hideg. Ebben nem nagyon szoktunk halat fogni. Viszont ha visszaáll a vízszint a nagyjából normálisra, és már nem a jéghideg lé csurog, eredményesen horgászhatunk fehérhalra.

Kora tavaszi keszegezés a Rábán, avagy a vendégkönyvben leírt kérdésre (Lentus) reagálva:

Mihelyt annyira melegszik az idő, hogy olvadni kezd a magasabban fekvő részeken a hó, elkezd folyamatosan jönni a Rábán a hólé, ami kissé megemeli de nem zavarosítja be a vizet, viszont nagyon hideg. Ebben nem nagyon szoktunk halat fogni. Viszont ha visszaáll a vízszint a nagyjából normálisra, és már nem a jéghideg lé csurog, eredményesen horgászhatunk fehérhalra. A nappali felmelegedés ilyenkor már érezteti hatását a sekélyebb vizekben, itt előbb indul az élet mint a mélyebb vizekben, szívesen látogat ide ki a hal. Sok esetben szinte a part alatt, a lábunk előtt kell horgászni a csendesebb vizeken, a módszer adja magát: úszózni kell. A Rábára jellemző, hogy a partoldal egy töréssel folytatódik, majd a második törés már a főmeder törése. Szívesen jön ki a hal tavasszal az első törésre, ami általában 1,6-2,0 méteres vizet jelent. Megérkezéskor nem túl sok, 60-80 deka etetést szoktam kisebb, jól meglapított gombócok formájában a törésre tenni. Ha van élő csont benne, az csak jó. A kiválasztott hely akkor a legjobb, ha bedőlt fa, vagy bokor is van a közelben. A meglapított gombócokat 1-2 marok konzervkukorica is követi. Mindezt két helyen szoktam elkövetni, ugyanis ha az egyik etetésen nagyobb halat fog az ember, jobb átmenni a másikra, mert egy ideig úgysem fognának halat. Nagyobb testű hal (pl. telepített ponty) fogásakor 1-2 marok konzervkukorica jár nekik, majd tőzés a másik helyre. Ott már a megnyugodott víz fogad minket, remélhetően az etetésen táplálkozó halakkal. Ez a módszer azonban nem a "városi" ember módszere, a láb alatt roppanó ág egy időre elrendezi a halfogást, ezért úgy kell közlekedni, mint a macska. Nagyobb testű hal fogásakor, vagy több kisebbnél is kevés ráetetés kell, ami pár kisebb, meglapított gombóc és 1 kis marok konzervkukorica. Bár én jellemzően egy bottal horgászom folyóvízen, de ha a hely engedi, lehet tenni egy fédert a második, tehát a főmeder törésére. Azért oda, mert egyrészt nem minden hal hajlandó a világos kis vízbe feljönni, másrészt a második törésen nem zavarjuk vele az úszósunkat. Ilyenkor viszont nem szabad mind a két helyre etetni, mert megosztja a halat. Pár szem konzervkukorica elég a féderre. A felszerelés: 3,9 méteresnél nem hosszabb a bot, de sok esetben a 3 méteres is majdnem hosszú a parti fák, bokrok miatt. A zsinór a remélhető pontyok és az akadók miatt 0,20-0,23-as jó minőségű monofil, 10-es körüli nem vékony húsú horog és általában a 2-3 grammos úszó elég, a féderre 15-22 grammos ólom. Ha nyílt helyen horgászunk, sokkal vékonyabb zsinór és kisebb horog is elég lenne, azonban az a tapasztalatom, hogy kora tavasszal jobban szeret a hal az akadóban lenni, nem nagyon jön ki a nyílt részekre, ezért sokkal több etetésre van szükségünk a nyílt részek meghorgászásakor. Az etetésnél lényeges, hogy keszegezes legyen és persze a pénztárcát se terhelje túl, ezért javasolni tudom a Sensas Club 3000 Etang egyenlő arányban keverve a Club 3000 Bream-mel, vagy a Van Den Eynde Gold-dal, dúsítva egy kis kendermagőrleménnyel (én VDE kendermagőrleményt használok). A csali legtöbbször csonti-kukorica szendvics, vagy lapított kenyér. Lentus, remélem a várt módon kaptad meg kérdésemre a választ, a jövőben már a fórumot használhatjuk információcserére, hiszen egy ideje már az is megkődik. Van egy lkervár nevű topik, regisztráció után lehet írni.

Ullrich Ferdinándfred@vasipeca.hu